

$\frac{1}{2}$ %). Altsaa disse Gebyrer hvile forholdsvis tungest netop paa de mindre Ejendomme. Til Gebyrerne, der beregnes efter Købesummen med Tillæg af, hvad Køberen har at betale uden for den budte Købesum, bliver desuden at lægge disse 25 % i Forhøjelse, som der gennemgaaende bliver Tale om ved Gebyrberegningen. Det vilde forekomme det Udvalget, være ganske naturligt, om man omordnede dette Auktionsgebyr ved Tvangsauktioner i alt Fald paa den Maade, at man ikke gjorde Gebyret større for de smaa Ejendomme eller for den første Del af Auktionskøbesummen, end der er bestemt for den Del af Købesummen, som overstiger 60,000 Kr. at man altsaa forandrede den nu gældende Sportelbestemmelse derhen, at Auktionsgebyret gennemgaaende blev sat til $\frac{1}{2}$ % af Købesummen uden 25 %s Forhøjelse, saaledes at man kun tog Hensyn til selve Købesummen uden Hensyn til Omkostningerne. Udvalget har imidlertid, skønt det har været til Sinds at stille dette Endringsforslag, dog foreløbig ikke gjort det, fordi et saadant Forslag mødte en bestemt Modstand, idet det blev udtalt fra Regeringens Side, at man i alt Fald i dette Øjeblik ikke kunde overskue den finansielle Betydning, et saadant Forslag kunde have, og de Herrer vide nok, at i Øjeblikket er den finansielle Situation, om jeg maa udtrykke mig saaledes, lidt spændt, saa at man tager i Betænkning at laste Summer, hvis Størrelse man ikke kan overse, med ind i den hele Opførelse, naar man ikke paa andre Punkter kan faa noget derfor. Udvalget har som sagt foreløbig ikke stillet dette Forslag op, naaet vi ganske vist ere af den Mening, at særdeles meget taler derfor. Naar Udvalget har troet at kunne undlade at stille dette Forslag i dette Øjeblik, er det, fordi vi naturligvis maa indrømme, at det i og for sig vil være mest rationelt at bringe Spørgsmaalet om Auktionsgebyrer ved Tvangsauktioner til fortsat Overvejelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Auktionsgebyret i det hele, altsaa ogsaa ved frivillige Auktioner, og dertil kommer, at Udvalget egentlig gaar ud fra, at Sportelreglementet af 1814 er nu blevet saa gammelt og brøstfældigt, at det ikke vil vare længe, inden det vil blive nødvendigt at tage alvorlig fat paa en gennemgaaende Revision deraf. Derimod er der et andet Punkt vedrørende Omkostningsspørgsmaalet, hvor Udvalgets Flertal, og jeg tør vel sige hele Udvalget, har ment ikke at kunne fraråbe sit oprindelig paatænkte Forslag. Dette finder sit Udtryk i Endringsforslaget Nr. 34 til § 38. Der findes i Udvalgets § 38 den Regel, at vedkommende

Panthaber kan ved selv at gøre Bud, naar der ikke sker Overbud, forlange sig Ejendommen udlagt for det af ham gjorte Bud. I saa Fald hæves Auktionen, og saa bliver Sagen som sagt endt dermed, at der gives Panthaberens eller Udlægshaverens et saakaldet Udlægsskøde. Hvad Udvalget nu har ment, er dette, at man saavidt muligt burde lette de paagældende, navnlig Panthabererne, at faa et saadant Udlægsskøde uden Omkostninger. De Omkostninger, der bliver Spørgsmaal om, ere jo ingenlunde ubetydelige. Der kræves nu Stempelpapir til Skøde, der som bekendt koster $\frac{1}{2}$ % pCt. af Beløbet, og desuden $\frac{1}{2}$ % pCt. i Afgift efter Frd. 8de Febr. 1810. Det er tilfammen $1\frac{1}{2}$ % pCt., og vel at mærke, denne $1\frac{1}{2}$ % pCt. beregnes ikke af vedkommendes Fordring, men efter det Bud, der gøres, og i Henhold til hvilket han faar Ejendommen udlagt, altsaa af hele Købesummen. Naar det er en sekundær Panthaber, der paa denne Maade overtager Ejendommen, kommer han altsaa til at betale de $\frac{1}{2}$ % pCt. ogsaa af den Del af Købesummen, som tilkommer de forudgaaende Prioritetshavere. Naar det nu erindres, at en Udlægshaver eller Panthaber, der vil lade sig en Ejendom udlægge, vil faa en stor Mængde Omkostninger, foruden at han naturligvis ikke faar Dækning for sin egen Fordring, Omkostninger for forsaldne, ikke betalte Renter, Omkostninger for forsaldne ikke betalte Statter og Auktionsomkostninger, for saa vidt der kan være Tale om dem, naaet der ikke gives Hammerflag — og det er ikke saa ganske lidt — og alle Omkostningerne ved Befændtgørelserne, og at han desuden skal arrangere sig med de foregaaende Prioritetshavere, der muligvis ikke ville lade deres Fordringer blive indestaende, i alt Fald ikke helt, saa at han maa gøre andre Udveje for at skaffe Penge, hvilket tilfammen koster Penge, saa er der efter Udvalgets Mening al Dørdøring til, saa vidt muligt, at lette ham Situationen; men naar Staten i dette Øjeblik træder til og siger: Vi ville have 1 % pCt., kan det let blive den Draabe, der bringer Bøgeret til at flyde over eller rettere, det kan blive den Omstændighed, som gør, at det bliver uoverkommeligt for den vedkommende Panthaber at faa sig Ejendommen udlagt, hvilket er det samme som at gøre det umuligt for ham at redde sine Penge, thi dette at faa sig Ejendommen udlagt vil i mange Tilfælde være den eneste Chance, der lades ham tilbage for at bjerpe noget af sin Prioritetsfordring. Vi have saa meget mere troet, at vi kunde forsvare her at stille noget saadant op, som det maatte siges at være i og for sig ganske naturligt,